

בגלוֹתָא, הֲדָא הוּא דכְּתִיב (שם קב א) תפלה לענין כי יעטף, עני ורדי, שבו מחתער, משום שהיא בסותה לבריה היא שמלאתו לעורו, זה עור התפלין, שנאמר בהם כי עשו יהו"ה אלהים לאדם ולאשתו כי עיש יהו"ה אלהים לאדם ולאשתו.

כתרנות עור וילבושים.

ארבעת בתי הראש הם אהיה, ארבע פרשיות שען קדש לי, והיה אם כי יביאך, שמע ישראל, והיה אם שמע, זה יהו"ה. ארבעת בתי ייד זה אדני", ארבע פרשיות זה יהו"ה, ובhem מ"ב אזכורות בשמונה פרשיות, שנאמר בהם קם, וזה כי היא שמלאתו לעורו, והיה תכלת شبazzית, היא סוד היבום, היבמה של בגולות, י"ב מה ב"י מה, שלשות הגיגולים שלה הם שלוש האבות, שעלייהם נאמר הן כל אלה יפעל א"ל פעים שלוש עם גבר, היא היושעה שלו, הכאלה שלו, משום שהקדוש ברוך הוא אין לו רשות לצאת מן הגבולות עד שהיא יוציאת עמו, היא הנבואה שלו, הנבואה כלולה שיש דרגות מצד של אותן ושהיא העמוד האמצעי, והיא חלום אחד ממשים של נבואה, ומה זה שישים? אלא אין شب"ה (שבה) פחותה ממשים, וזה ישראלי סבא שעולה באות ר', שיש פעמים עשר שהוא שישים.

וזדא יראה מצד השמאלי, אהבה מצד הימין, והוא תועה מצד העמוד שאנכ"י הוא כס"א בחושבן, וממר בו והוכן בחסד כסא, ועליה נאמר מהצד של סמא"ל ונחש, שהם אלהים אחרים.

לענין כי יעטף, עני ורדי, דבריה אתער, בגין דאייה בסותה לבריה היא שמלאתו לעורו (שם מו כב). דא משבא דתפלין, דאטמר בהון (בראשית ג כ) ויעיש יהו"ה אלהים לאדם ולאשתו.

כתרנות עור וילבושים.

ארבע בתי דרישא אינון אהיה, ארבע פרשין דאיןון קדש לי (שם מו ג). והיה כי יביאך (שם יא), שמע ישראל (דברים ו בתי דיד דא אדני", ארבעה פרשין דא יהו"ה, ובhone מ"ב אזכרות בתמניא פרשין, דאטמר בהון (תהלים סה יח) אדני"י בם, דא אהו כי היא שמלאתו לעורו (שם כבכו), ואיה הפלת شبazzית, אהוי סוד היבום, יבמה דיליה בגלוֹתָא, י"ב מ"ה ב"י מ"ה. (דף ע"א) תלת גיגולין דיליה אינון תלת אבן, דעתו דיליה אטמר (איוב לג כת) הן כל אלה יפעל א"ל פעים שלוש עם גבר, אהוי ישועה דיליה, גאותה דיליה, בגין דקודשא בריך הוא לית ליה רשותא לאפקא מן גלוֹתָא, עד דאייה נפקת עמיה, היא נבואה דיליה, נבואה כלילא שית דרגין מפטרא דאת ו' דאייה עמודא דאמצעיתא, ואיה חלום אחד ממשתין בנבואה, ומאי שתין אלא לית شب"ה (נ"א שבנה) פחותה ממשתין, ודא ישראלי סבא, דסליק באת ו' שית זמנין עשר דאייה שתין.

ואיה יראה מפטרא דשמאלא, אהבה מפטרא דעמוקא דאמצעיתא, ואיה אנכי מפטרא דאימא עלאה דאיתיך באימינא, בגין דאנכ"י אהו כס"א בחושבן, ואטמר ביה (ישעה טז) והוכן בחסד כסא, ועליה נאמר אחרים על פני, מפטרא דסמא"ל ונחש, שהם אלהים אחרים.

והיא פסח מצד הימין, והיא ראש השנה מצד השמאלי, והוא מצה פרוסה מצד השמאלי, והיא מצה שלמה מצד הימין, משום שצד האפון איןו שלם, ומשום זה מזוזה תפתח הרעה, והיא מצה באות ר' מצד העמודן מצוזה באות ר' והאמצעי.

והיא שבועות מצד העמודן האמצעי, שבעה שבועות וدائית יש בהם שבע שבתות, ובהם ארבעים ותשעה ימים כחשבון ארבעים ומישע האותיות של קריאת שם, שהן שמיע ישראל וכוי ברוך שם וכו'. ביום החמשים שזורה השכינה העלונה בה, ונקרות מפן תורה, והעמוד האמצעי הוא תורה שבונתנה בחמשים הימים של שבועות, ועליהם נאמר בין חמישים לזכנה לבייה, באotta שנאמר בה כי זקנה אמרך, ועליה נאמר כי אם לבינה תקרה, משום שהוא ח', וועליה באות י' לחמשים, חמשים פעמים עשר, ועליה נאמר בין חמישים לזכנה, באotta שנאמר אל פבוז כי זקנה אמרך, ו' בז' ח'. ולפעמים נקראת ס' סתומה, ונאמר בה בן ארבעים לבינה, (בשאייה) בשפטות של האות י' נקראת ארבעים, והוא העולם הבא שאין בו אכילה ושתיה, וכקשהלה משה אליה, נאמר בו וכי משה בדור ארבעים יומם ואربعים לילה וגומר.

מן תורה זו שכינה מתהונת, ועליה נאמר ישמה משה במתנת חלקו, משום שהוא דגמא של העמוד האמצעי, ועוד שבועות על שם מלא שבע זאת וננתנה לך גם את זאת. מלא שבע זאת - זו שכינה עליונה, מלא שבע המלא (יח), שנאמר בו כי יד על כס' י' (יח), וננתנה לך גם את זאת - זו שכינה

ואיה פסח מטרא דימינא, ואיה ראש השנה מטרא דשמאלי, ואיה מצה מטרא דימינא, בגין דטרא דצפון לאו איה שלים, בגין דא מזוזה תפתח הרעה (ידימה איז). והיא (מצה) מצוזה באות ר' מטרא דעמדוֹת א. דאמצעיתא.

ואיה שבועות מטרא דעמדוֹת א. דאמצעיתא, שבעה שבועות ודאי אית בהון שבע שבתות, ובhone מ"ט יומין, בחושבן מ"ט אתון דקראי שמע, דאיינו שמע ישראל וכו', ברוך שם וכו', ביום דחמשין שריא שכינתא עלאה בה, ואתקראי מפן תורה, ועמדוֹת א. דאמצעיתא איה תורה דאתהייה בת בחמשין יומין דשבועות, ועליה אתרمر בן חמישים לזכנה (נ"א לבינה). בהיא דאתמר בה כי זקנה אמרך, ועליה אתרمر (משל' ב ג') כי אם לבינה תקרה, בגין דאייה ה' וסלקא באת י' לחמשין חמיש זמנים עשר, ועליה אתרمر בן חמישים לזכנה, בהיא דאתמר (שם כג ככ) אל תבוז כי זקנה אמרך, (ו' בז' ח').

זמנין אתקראי בת' סתי' מא, ואתרمر בה בן ארבעים לבינה, (כר לא איה) בשופטפא דאת י' אתקראי ארבעים, ואיה עלמא דאת הי דלית ביה אכילה ושתיה, וכן סליק משה לגביה אתרمر ביה (שמות כד יח) ויהי משה בחר ארבעים יומם וארבעים לילה וגומר.

מן תורה דא שכינתא תפאה, ועליה אתרمر ישמה משה במתנת חלקו, בגין דאייה דוגמא דעמדוֹת א. דאמצעיתא, ועוד שבועות על שם מלא שבע זאת וננתנה לך גם את זאת (בראשית כת כז), מלא שבוע זאת דא שכינתא עלאה, (מלא שבוע ה' מלא י' ח'), דאתמר ביה (שמות כט יט)